

Поетові (В собі ти знищив рожі)

Богдан Рубчак

В собі ти знищив рожі кущ доценту.
Ти вже не є — метелики, нашпилені на плюш.

Душа твоя — паперу білий аркуш,
уважно складений між сторінками
твого ніколи не прочитаного тіла.

Вночі,
перед собою на столі розклавши душу,
на ній накреслюєш вдумливі пляни,
і олівець твердий (не ніжний туш)
витискує твої рисунки раною.

Не млієш вітром поміж кипарисами :
жорстоко
ти риєшся в розтятому житті,
і часто тхне від жовтих пальців смертю.

Ти часом мушля, і шепоче час в тобі,
і ти рука,
яка прощає все, що дороге.